

17. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Na Gospodovo zapoved je za vse dovolj jedi*
2 Kr 4,42-44

Berilo iz druge knjige kraljev.

**Tiste dni je neki mož prišel v Báal Šalíš
in božjemu možu Elizeju prinesel v vreči kruh iz prvega
žita:**

dvajset ječmenovih hlebov, in svežega klasja.

On pa je rekel:

»Daj ljudem, da bodo jedli!«

Njegov sluga pa je rekel:

»Kako naj to postavim pred sto mož?«

Tedaj je rekel:

»Daj ljudem, da bodo jedli!

Kajti tako govori Gospod:

›Jedli bodo in bo še ostalo.< «

Dal je jed prednje;

jedli so in še pustili po Gospodovi besedi.

Božja beseda.

Spev z odpevom

Ps 145,10-11.15-18 (R prim. 16)

***Odpev:* Gospod dobrotno odpira svojo roko.**

Gospod, hvalila te bodo vsa tvoja dela,
tvoji zvesti te bodo slavili.

O slavi tvojega kraljestva bodo govorili,
o tvoji mogočnosti bodo pripovedovali. *Odpev.*

Oči vseh čakajo na Gospoda,
on jim daje hrano ob pravem času;
svojo roko dobrotno odpira
in izpolni želje vsem živim. *Odpev.*

Gospod je pravičen na vseh svojih potih,
dobrotljiv v vseh svojih delih.
Gospod je blizu vsem, ki ga kličejo,
vsem, ki ga kličejo v zvestobi. *Odpev.*

*Drugo berilo: Ena telo, en Gospod, ena vera, en krst
Ef 4,1-6*

Berilo iz pisma apostola Pavla Efežanom.

**Bratje in sestre,
jaz, jetnik v Gospodu, vas opominjam,
da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani,
v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti.
V ljubezni prenašajte drug drugega.
Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha z vezjo miru:
eno telo in en Duh, kakor ste tudi bili poklicani
v enem upanju svojega poklica.
En Gospod, ena vera, en krst:
en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh.**

To je Božja beseda.

Aleluja Lk 7,16

Aleluja. Velik prerok je vstal med nami.
Bog je obiskal svoje ljudstvo. Aleluja.

*Evangelij: Kristus daje za vse kruha vobilju
Jn 6,1-15*

‡Iz svetega evangelija po Janezu.

**Tisti čas se je Jezus prepeljal na drugo stran
Galilejskega,
to je Tiberijskega jezera.
Za njim je šla velika množica,
ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih.**

**On pa se je vzpel na goro in tam sédel s svojimi učenci.
Blizu je bila pasha, judovska velika noč.
Ko je Jezus povzdignil oči in videl,
da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu:
»Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?«
To pa je rekel, ker ga je preizkušal;
sam je namreč vedel, kaj bo storil.
Filip mu je odgovóril:
»Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti,
da bi vsak dobil vsaj majhen kos.«
Eden izmed njegovih učencev,
Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel:
»Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve
ribi,
a kaj je to za toliko ljudi?«
Jezus je dejal:
»Recite ljudem, naj sedejo.«
Bilo pa je na tistem kraju veliko trave.
Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.**

**Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdélil med
sedeče.
Prav tako je razdélil tudi ribe, kolikor so jih hoteli.
Ko so se najedli, je rekel svojim učencem:
»Poberite koščke, ki so ostali, da kaj ne bo šlo v
izgubo.«
Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki,
ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so
jedli.
Ko so ljudje videli, da je stóril znamenje, so govorili:
»Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.«
Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti
in ga s silo odvesti,
da bi ga postavili za kralja,
se je spet sam umaknil na goro.**

Poslušali smo Kristusov evangelij.